

noormees: „On aga parem, kui kats ühe koorma ees. Laupäeval oli wilets küll, kui ütsi wedasin!“ „Arwan isegi, wastas tüdruk, sul oleks abi tarwis; siis oleks rohem töö, rohem kasu!“ Siis Mats: „noh, tösi küll: abi on mul tarwis! Sina ise oleksid mul paras. Kui tahad, siis tule minule naefeks!“ „Ega mina teela, kostis tüdruk, kui sa minu waesust ei põlga. Keda siis weel pean ootama? ja tuleks teine kofija, kes teda teab! Sina oled küll minu meele järel, teed oma tööd ja ega sa ommeti taha naese nagu koera pidada!“ „Hoidku Jumal! — rääkis Mats wastu — mis minul on, saab ka naesel olema; kui ta sellega rahul ei ole, siis ei wõi parata. Mis müüd arwad? Kui minu nõuns oled, siis tule pühapäawal meile, et ema sind näab. Kui tahad emale õigeks tütreks olla, siis loodab, et kõik peab häästi lorida minema.“ Tüdruk oli rõõmus, ütles: „tahan teha, mis tütre ja naese kohus on! ommeti isa ja emaga pean enne rääkima, et küll tean: naad ei teela! lapsi jääb neile küll weel järele!“

5. Luga-Matši on pruut, pruudist saab naene.

Kuda oli räägitud, nõnda sündis. Pühapäawal tuli tüdruk, Liisa oli nimi, ja astus teretades tuppa. Ema tegi müüd, mis targad emad, kui pojad kofiwad isa peawad tegema: küsis tüdruku käest mõnda

maja tööde pärast, siis kuulab, kas ostaks peast ja raamatust lugeda; sest ta ütles — ja see on tösi — et lastega on pärast wilets lugu, kui ema neid ei wõi õppetada. Tüdruk kostis ilufaste ja emal oli hea meel, ütles Matsile: „ilus sinu pruut küll ei ole ega 'p ole taal rihust liita. Aga mis sest lugu, need asjad on mõnda meest petnud. Täna Jumalat, et on terve ja töötegija!“ Siis tüdruku poole waadates, lisas: „paar särki sul ommeti on ja kats riet, teine argi- teine pühapäawaks?“ „Noh müidugi! — wastas see, — eks seda isa ole. Üks särk on üsna uus, kats on, mis mul käinud ihu peal, aga on weel terwed, ja siis on weel neli wana tükki. Aga ema tahab weel ne järgi teha ja isa lubas ued paslid anda. Mul on kaa risti-ema, selle käest ehk saan paja ja kui wana isa-tädi sureb, ehk siis weel saab mõne rubla. Kapsi taal küll on, aga kauaks nende elupääwad, see on teadmata!“ Nõnda peeti nõuu ja räägiti, olid kõik teine teisega rahul. Tüdruku meele järel oli kõigeenamiste walge, puhas tuba ja eide lahke meel. Ta läks ära ja teisel pühapäawal kuulutati esimest lorda kirikus Luga-Matši ja Liisad ja ei olnud, kes oleks selle wastu midagi wõinud rääkida. Tüdruku uus särk ja paslid said walmis, Matši uus tuub kaa, siis kolmandama kuulutuse järel said kofe laulatatud ja seltsamal nädalal läks Mats linna ja noorik aitas